

2009. március 24., kedd

Egy évvel Lisszabon után: az EU-Afrika partnerség működése

P6_TA(2009)0151

Az Európai Parlament 2009. március 24-i állásfoglalása egy évvel Lisszabon után: az EU–Afrika partnerség működése (2008/2318(INI))

(2010/C 117 E/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Afrika–EU közös stratégiára (a továbbiakban: a közös stratégia) és az Afrika–EU stratégiai partnerség végrehajtására irányuló első cselekvési tervre (2008–2010), amelyet 2007. december 8-án és 9-én Lisszabonban tartott találkozójuk alkalmával az EU és az afrikai országok állam- és kormányfői fogadtak el,
- tekintettel a Bizottság „Egy évvel Lisszabon után: az Afrika–EU-partnerség működése” című közleményére (COM(2008)0617),
- tekintettel az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsa ülésének 2008. november 10-i „Egy évvel Lisszabon után: az Afrika–EU-partnerség működése” című következtetéseire,
- tekintettel az Afrika–EU közös stratégia és annak első cselekvési terve (2008–2010) végrehajtása terén elért eredményekről szóló közös jelentésre, amelyet az Afrika–EU miniszteri trojka 2008. november 21-én Addisz-Abebában (Etiópia) elfogadott,
- tekintettel a Pánafrikai Parlamentnek az Európai Parlamenttel fenntartott kapcsolatokért felelős ad hoc bizottsága és az Európai Parlamentnek a Pánafrikai Parlamenttel fenntartott kapcsolatokért felelős ad hoc küldöttsége által az Afrikai Unió (AU) és az EU hivatalban lévő elnöksége, az Európai Bizottság és az AU Bizottság számára írt 2008. december 17-i feljegyzésre, amelyben a Pánafrikai Parlamentnek és az Európai Parlamentnek a közös stratégia végrehajtásában és ellenőrzésében betöltött szerepéről van szó,
- tekintettel az EU–Afrika-kapcsolatok aktuális állásáról szóló 2007. október 25-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az Afrikára vonatkozó fejlesztési stratégiáról szóló, 2005. november 17-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az egyrészt az Afrikai, Karibi és Csendes-óceáni Államok Csoportjának (AKCS) tagjai, másrészt az Európai Közösség és tagállamai közötti, 2000. június 23-án Cotonouban aláírt partnerségi megállapodás ⁽³⁾ (Cotonoui Megállapodás) módosításáról szóló, 2005. június 25-én Luxembourgban aláírt megállapodásra ⁽⁴⁾,
- tekintettel a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló 2006. december 18-i 1905/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁵⁾,
- tekintettel az EK-Szerződés 177–181. cikkeire,
- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére
- tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére és a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság véleményére (A6-0079/2009),

⁽¹⁾ HL C 263. E, 2008.10.16., 633. o.

⁽²⁾ HL C 280. E, 2006.11.18., 475. o.

⁽³⁾ HL L 317., 2000.12.15., 3. o.

⁽⁴⁾ HL L 209., 2005.8.11., 27. o.

⁽⁵⁾ HL L 378., 2006.12.27., 41. o.

2009. március 24., kedd

- A. mivel a szegénység felszámolásának továbbra is a közös stratégia egyik legalapvetőbb célját kell képeznie,
- B. mivel Afrika lakosságának fele még mindig szegénységben él, és mivel Afrika az egyetlen kontinens, amelyik nem tesz előrelépéseket a millenniumi fejlesztési célok (MFC-k) elérésében, különösen a szegénység csökkentése, a gyermekhalandóság, az anyák egészsége, valamint a HIV/AIDS és a malária elleni küzdelem tekintetében,
- C. mivel a közös stratégia célja, hogy a „fejlesztésen túl”, „Afrikán túl” és az „intézményeken túl” terjedjen és így a korábbiánál szélesebb körben lefedje az afrikai és globális kérdéseket, mint az energia, az éghajlatváltozás és a biztonság, valamint bevonja a nem intézményi szereplők szélesebb rétegét,
- D. mivel a tavalyi évben elkészült a közös stratégia intézményi felépítményének és innovatív munkavégzési módszereinek java, de a gyakorlatban csak csekély tényleges előrehaladást sikerült elérni,
- E. mivel annak ellenére, hogy a közös stratégia kifejezett elismerést tartalmaz, amelynek értelmében a Pánafrikai Parlament és az Európai Parlament alapvető szerepe az előrehaladás felülvizsgálata és a partnerség politikai iránymutatásának meghatározása, a parlamentek eddig még nem tudtak részt venni semmilyen szervezett vagy tartalmas formában a közös stratégia kialakításában, átalakításában és nyomon követésében,
- F. mivel főleg afrikai részről a civil társadalom és a helyi hatóságok még alig vettek részt a közös stratégia végrehajtásában,
- G. mivel a közös stratégia végrehajtásához csak nagyon kevés új finanszírozás vált hozzáférhetővé, és a finanszírozás érintett forrásai már a közös stratégia elfogadása előtt teljes mértékben át voltak irányítva,
- H. mivel az Európai Fejlesztési Alap (EFA) EU költségvetésébe való, a Parlament által ismételt szorgalmazott beépítése lehetővé tenné a fejlesztési kiadások politikai következetességének és parlamentáris felügyeletének javítását,
- I. mivel Afrika részesedése a globális kereskedelemből csökken, és Afrika így kikerül a globalizáció nyújtotta lehetőségek köréből,
- J. mivel a tőke kimenekítése, különösen pedig az illegális tőkekimenekítés miatt az afrikai gazdaságok minden évben többmilliárd euró összegű veszteséget szenvednek el, az „agyelszívás” pedig megfosztja a kontinentet intellektuális kapacitásainak javától, amely alapvető lenne jövőbeni fejlődéséhez,
- K. mivel az elmúlt évtized során Afrikában az élelmiszer-előállítás és élelmiszerbiztonság elvesztette politikai prioritását és beruházások híján volt, aminek katasztrofális következményei lehetnek, ahogy arra a legutóbbi élelmiszerár-válság is rávilágított,
- L. mivel Afrika alulreprezentált a nemzetközi szervezetekben és multilaterális fórumokon, amelyek a kontinens jövőjét érintő ügyek közül sokról döntenek,
- M. mivel a régóta fennálló EU–Afrika-kapcsolat új jelentőséget nyer a nem hagyományos adományozók felbukkanásával, akiknek az Afrikára vonatkozó napirendjei és prioritásai új kockázatokat és kihívásokat hordoznak,
- N. mivel fontos szinergiákra törekedni és az átfedéseket elkerülni a közös stratégia intézményei és a meglévő kapcsolatok, mint a Cotonoui Megállapodás, az euro-mediterrán stratégia és a Dél-Afrika–EU stratégiai partnerség felépítményei között,
- O. mivel a Cotonoui Megállapodás 2009. évi felülvizsgálata törekedni fog az AKCS-országok AU-hoz fűződő jövőbeni kapcsolatának tisztázására,
- P. mivel a tudatosság a közös stratégia célkitűzéseit és fellépéseit illetően kétségbeejtően alacsony, és mivel – főleg Afrikában – az általános tudatosság az Afrika–EU stratégiai partnerségről és a partnerséghez való ragaszkodás közvetlenül függ attól, mennyire képes a közös stratégia azonnali és érzékelhető eredményeket szolgáltatni az afrikai nép életszínvonalának javítására,

2009. március 24., kedd

Q. mivel a partnerségnek figyelembe kellene vennie, hogy noha az „egyenlő felek közötti partnerség” azt jelenti, hogy az EU és az AU egyenlők a vitában és a politika meghatározásában való részvétel szempontjából, mégis foglalkozni kell azzal a kéréssel, hogy a két kontinens és intézményeik még mindig messze nem egyenlők az intézményi fejlettség, a döntési kapacitás és az erőforrások szempontjából,

Az EU–Afrika-felépítmeny létrehozása

1. üdvözlöi, hogy egy évvel a közös stratégia elfogadását követően a végrehajtásához szükséges intézményi felépítmeny főbb elemei létrejöttek és működésbe léptek a megvalósítandó célokat és határidőket tartalmazó cselekvési terv alapján, és hogy némi előrelépés történt a közös stratégia végrehajtása és tematikus partnerségi terén; sajnálkozik ugyanakkor amiatt, hogy a végrehajtás első évének végére egyes partnerségek még mindig a munkavégzési módszerek meghatározásának folyamatánál tartanak, és még nem állapítottak meg megvalósítandó célokat, határidőket és költségvetési felosztásokat;

2. üdvözlöi, hogy az EU és az AU a közös Afrika–EU-stratégia aláírását követő első évben gyakrabban ült össze, mint azelőtt valaha;

3. felhívja az EU és az AU bizottságait, valamint az EU és AU tagállamait, hogy prioritásként kezelve teljesítsék ki ezt az intézményi felépítmenyt, fejlesztve annak parlamenti, civil társadalmi és helyi hatósági elemeit, amelyeknek előrevinniük és támogatniuk kell a folyamatot, nyitottá és demokratikusan legitimmé téve azt, illetve gazdát találva számára;

4. üdvözlöi az uniós végrehajtási csapatok érdekelt tagállamok részvételével történő létrehozását, nemcsak azért, mert a közös stratégia finanszírozása jelentős mértékben a tagállami hozzájárulásoktól függ, hanem azért is, mert a tagállamok közvetlen bevonása hozzá fog járulni a cselekvési tervben meghatározott intézkedések fokozott tudatosságához, folytonosságához és fenntarthatóságához;

5. sürgeti a közös stratégia intézményeit, hogy teljes mértékben összpontosítsanak a szükséges megvalósítandó célokra, tekintve, hogy az első cselekvési terv csak kevesebb, mint három évet fed le (2008–2010);

A parlamentek szerepe

6. megismétli az EU és az AU bizottságaihoz intézett azon kérését, hogy tegyenek aktív lépéseket annak érdekében, hogy az Európai Parlament és a Pánafrikai Parlament részt vegyen a közös stratégia végrehajtásában, nyomon követésében és annak politikai iránymutatása meghatározásában, összhangban a közös stratégia intézményi felépítmenyének fő elemeivel;

7. hangsúlyozza az Európai Parlament és az afrikai parlamentek parlamentközi szerveinek – különösen az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés és az Euromed Közös Parlamenti Közgyűlés – szerepét a béke és biztonság, a felelősségteljes kormányzás és a demokrácia előmozdításában, valamint abban, hogy hatékony platformmá váljanak az együttműködés és a közös érdekű ügyek kezelése terén;

8. tudomásul veszi, hogy a 11. Afrika–EU miniszteri trojka ülése jóváhagyta az Afrika–EU közös stratégia és első cselekvési terve végrehajtása terén elért eredményekről szóló első éves jelentést, amelyhez a Bizottság fent említett közleménye képezi az EU hozzájárulását;

9. sajnálja azonban, hogy a jelentés az Európai Parlamenttel és a Pánafrikai Parlamenttel való konzultáció, illetve hivatalos közreműködésük nélkül készült;

10. azt javasolja, hogy a Pánafrikai Parlament és az Európai Parlament módszeresen vegyenek részt és szólaljanak fel az EU–Afrika-csúcstalálkozókra, hogy ismertessék parlamentjeiknek a cselekvési terv végrehajtására vonatkozó következtetéseit és a közös stratégia jövőbeni irányaira vonatkozó javaslatait;

2009. március 24., kedd

11. kéri, hogy közvetlenül a tavaszi miniszteri trojka előtt a miniszteri trojka tagjai tartsanak eszmecsere-t az Európai Parlament és a Pánafrikai Parlament illetékes szerveinek képviselőivel, amelynek során a parlamentek előterjeszthetik javaslataikat és ajánlásaikat a legújabb éves közös jelentéssel kapcsolatosan; javasolja, hogy a parlamentek javaslataival és ajánlásaival kapcsolatos parlamenti megbeszélést vegyék fel a miniszteri trojka ülésének napirendjére; reméli, hogy a rákövetkező éves közös jelentés, amelyet a legközelebbi őszi miniszteri trojkán fognak elfogadni, kitér arra, hogy mennyiben vették figyelembe ezeket javaslatokat és ajánlásokat; kéri, hogy a parlamenti képviselők találkozzanak a trojka minisztereivel a miniszteri trojka őszi ülésének keretében;

12. úgy véli, hogy a Pánafrikai Parlamentnek és Európai Parlamentnek megfelelő szinten részt kellene venniük mind a közös szakértői csoportokban, mind az AU–EU munkacsoportban;

13. üdvözli, hogy az Európai Bizottság a 9. EFA keretében egy 55 millió eurós támogatási programot hozott létre az AU-intézmények kapacitásának megerősítésére; ismételten hangsúlyozza, hogy e költségvetési tétel egy részét a Pánafrikai Parlament adminisztratív és működési kapacitásának megerősítésére kell elkülöníteni, és felhívja a Bizottságot, hogy a Pánafrikai Parlamenttel szorosan konzultálva és az Európai Parlamenttel együttműködésben készítse el az e költségvetések felhasználására vonatkozó cselekvési terveket;

14. ajánlja, hogy a költségvetés Pánafrikai Parlament részére elkülönített részét közvetlenül a Pánafrikai Parlament kezelje, miután felépítette az ehhez szükséges adminisztratív kapacitást és teljesítette az EK pénzügyi rendeletében ⁽¹⁾ (különösen annak 56. cikkében) meghatározott követelményeket annak lehetővé tétele érdekében, hogy a Bizottság közvetett, centralizált igazgatással hajtsa végre a költségvetést;

15. felkéri az EU- és AU-bizottságokat, hogy egyszerűsítsék az eljárásokat a közvetlen és hatékony parlamenti közti párbeszéd biztosítása érdekében, hogy elkerüljék az elfogadhatatlan késlekedést, kellőképpen figyelembe véve a bizottságok eljárási sajátosságait;

16. ismételten szorgalmazza az EFA költségvetésbe való beillesztését, és eközben arra kéri a Bizottságot, hogy a költségvetési folyamat minden szakaszában folyamatosan tájékoztassa az Európai Parlamentet és a Pánafrikai Parlamentet;

A civil társadalom és a nem állami szereplők

17. úgy véli, annak érdekében, hogy a közös stratégia valóban széles körű és emberközpontú partnerséggé váljon, abba hatékonyan be kell vonni a civil társadalmat és a helyi hatóságokat, és meg kell könnyíteni ezek hatékony részvételét végrehajtó szerveinek munkájában;

18. sajnálkozik amiatt, hogy a cselekvési tervben ugyan az áll, hogy az egyes EU–Afrika-partnerségek nyitottak egy sor intézkedésre, mégis túlnyomórészt állami intézkedéseket említene; hangsúlyozza, hogy tovább kell mélyíteni és pontosítani a parlamentek és nem állami szereplők – mint például civil társadalmi szervezetek, helyi hatóságok és egyéb nem állami szereplők – folyamathoz való hozzájárulásait és abban való részvételét;

19. üdvözli az AU Gazdasági, Szociális és Kulturális Tanácsát (ECOSOCC) mint az afrikai kormányok és a civil társadalom közötti partnerség felépítésének közegét; aggódik azonban, amiért az afrikai civil társadalom csak alacsony szinten vesz részt a közös stratégia végrehajtásában, és különösen afrikai részről azonnali erőfeszítésekre szólít fel – szoros együttműködésben az érdekelt felekkel – az Afrikát képviselő nem állami szereplők azonosítására, feltérképezésére és hatékony bevonására irányuló eljárások kialakítása érdekében;

20. felhívja az Európai Bizottságot, hogy dolgozzon ki megfelelő kapacitásépítő eszközöket az afrikai civil társadalmi szervezetek számára, amelyek kifejezetten a közös stratégia végrehajtásában való szerepvállalási képességük növelésére irányulnak;

⁽¹⁾ Az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet (HL L 248., 2002.9.16., 1. o.)

2009. március 24., kedd

Partnerségek

21. megjegyzi, hogy a közös stratégiának olyan kérdésekkel is kell foglalkoznia, amelyek – bár hivatalosan más intézményi felépítményhez tartoznak – jelentős hatással vannak Afrika jövőjére és nagyban alakítják a két földrész kapcsolatát, mint a gazdasági partnerségi megállapodások (EPA-k) és az EPA-k regionális csoportosulásai és Afrika más, meglévő regionális csoportosulásai (többek között a regionális gazdasági közösségek) közötti kapcsolatok, a Cotonoui Megállapodás második felülvizsgálata, az euro-mediterrán stratégia, a Dél-Afrika–EU stratégiai partnerség, Afrika kapcsolata új globális szereplőkkel, például Kínával és Braziliával;

22. úgy véli, hogy fenntartható gazdasági, társadalmi és környezeti fejlődésre csak olyan országokban kerülhet sor, amelyek szavatolják a békét, a demokráciát és az emberi jogokat;

23. felkéri az Európai Bizottságot, a Tanácsot és az afrikai felet, hogy biztosítsa a koherenciát ezen új stratégia és olyan más európai politikák között, amelyek hátrányosan érinthetik az EU és Afrika közötti új stratégiai partnerség előmozdítását, különös tekintettel a kereskedelmi, környezetvédelmi, migrációs és agrárpolitikára; hangsúlyozza, hogy az EU és Afrika közötti politikai párbeszédnek ki kell terjednie ezekre a kérdésekre;

24. hangsúlyozza, hogy a szegénység elleni hatékony küzdelem érdekében – amelynek továbbra is a közös stratégia középpontjában kell állnia – az EU–Afrika stratégiai partnerségnek támogató szerepet kell játszania a fenntartható gazdasági és társadalmi fejlődés ösztönzésében, a külföldi befektetések bátorításában, a méltányos nemzetközi kereskedelem előmozdításában, és hozzá kell járulnia olyan körülmények kialakításához, amelyek mellett az afrikai országok fokozatosan megtalálják helyüket a világgazdaságban;

Béke és biztonság

25. üdvözli a békére és biztonságra vonatkozó partnerség előrehaladását; tudomásul veszi az Afrikában és máshol meglévő válsághelyzetekről az AU és az EU között folytatott politikai párbeszédet; hangsúlyozza, hogy ezeknek a párbeszédnek a békével és biztonsággal kapcsolatos kérdések széles skáláját kell felölelniük, a konfliktusmegelőzéstől és konfliktusmegoldástól egészen a konfliktus utáni újjáépítésig és béketeremtésig, beleértve a védelmezés felelősségére vonatkozó elv végrehajtásáról folytatott mélyreható párbeszédet is;

26. felhív, hogy a béke és a biztonság afrikai struktúrájának végrehajtása elsődrendű célkitűzésként szerepeljen; újra hangsúlyozza, hogy az EFA nem megfelelő finanszírozási forrása az afrikai békefenntartási mechanizmus jövőbeli feltöltésének; azon a véleményen van, hogy az EFA kiadásainak összhangban kell állniuk a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet Fejlesztési Segítségnyújtási Bizottsága (OECD/DAC) által a hivatalos fejlesztési támogatásra meghatározott kritériumokkal; megismétli felhívását az afrikai békefenntartási mechanizmus finanszírozásának végleges megoldását illetően;

27. üdvözli a kiemelkedő személyiségekből álló AU–ENSZ-bizottság Ban Ki-Moon ENSZ-főtitkár általi, 2008. szeptemberi létrehozását, amelynek célja annak meghatározása, hogy a nemzetközi közösség milyen módon támogathatja az ENSZ-mandátum keretében létrehozott AU békefenntartási műveleteket;

Kormányzás és emberi jogok

28. rámutat, hogy a kormányzás fogalma nemcsak a korrupció elleni harcot foglalja magában, hanem tükrözi azt is, milyen jól működik egy társadalom a rend és a törvények fenntartásával, az emberi jogok tiszteletben tartásával és aktív előmozdításával, a korrupció elleni küzdelemmel, a jólét kialakításával, átlátható és igazságos elosztásával, valamint az alapvető egészségügyi és szociális szolgáltatások biztosításával; hangsúlyozza, hogy a külső szereplőknek nem kizárólag kívülről felállított kritériumok alapján kell értékelniük a kormányzást, hanem kölcsönösen megállapított és megosztott értékek és szabályok szerint;

29. hangsúlyozza a fenntartható demokrácia fontosságát, amely magában foglalja a felelősségteljes kormányzást és a demokratikus választásokat, amelyekhez hozzá kell tartoznia a parlamentáris kapacitásépítésnek, a civil társadalom és a helyi hatóságok politikai párbeszédbe való bevonása támogatásának;

30. hangsúlyozza, hogy a kormányzást mindkét oldalon javítani kell: ez nemcsak Afrikában prioritás, hanem európai részről is, aminek javítania kell a kormányzást és az elszámoltathatóságot a segélyekre vonatkozó elkötelezettségek és az adományozók jobb összehangolása tekintetében, abból a célból, hogy jobban figyelembe vegyék a segélyek szempontjából úgynevezett „árva” országokat; hangsúlyozza, hogy ezen a téren fontos szerep juthat a nemzeti és kontinentális parlamenteknek, a nem állami szereplőknek és a helyi hatóságoknak;

2009. március 24., kedd

31. felszólít arra, hogy nagyobb mértékben támogassák a már létező afrikai kezdeményezéseket, mint például az afrikai szakértői értékelési mechanizmust (APRM) – amely az afrikai országok eddigi legkomolyabb erőfeszítése a kormányzás javítás érdekében a kontinensen –, valamint az AU által elindított különböző eszközöket, amelyeknek köszönhetően az afrikaiak jobban magukénak fogják érezni a folyamatot;

32. súlyos aggályának ad hangot amiatt, hogy a Bizottság által az egyes AKCS-országok tekintetében kidolgozott „kormányzási profilokat”, amelyek a 10. EFA keretében biztosított további 2 700 millió EUR forrás vonatkozásában vezérelni fogják a fejlesztési támogatás programozását, bármiféle részvételi elem nélkül készítették el; megállapítja, hogy a kedvezményezett országok további forrásokra való jogosultságát olyan kritériumok alapján bírálták el, amelyek közül mindössze egy kapcsolódik közvetlenül a millenniumi fejlesztési célokhoz; kétségbeesésének ad hangot amiatt, hogy az Európai Bizottság „profiljai” az APRM-folyamat kiüresítésének kockázatát hordozzák; felkéri az Európai Bizottságot, hogy konzultáljon az Európai Parlamenttel és a Tanáccsal, és tájékoztassa őket a finanszírozás nyomon követéséről és végrehajtásáról, hogy megbizonyosodjon arról, hogy ezeket kormányzati kezdeményezésekhez rendelik, az AU kormányzati programjának és az APRM-folyamatnak a támogatására;

33. felhív, hogy a kormányzással és az emberi jogokkal kapcsolatos partnerség keretében folytatott párbeszéd foglalkozzanak az emberi jogok megsértésének büntetlenségével, és hogy ebben az összefüggésben vegyék figyelembe a nemzeti és nemzetközi törvénykezés legjobb gyakorlatait, többek között a Sierra Leonében és Ruandában felállított nemzetközi büntetőbíróság munkáját;

Kereskedelem, gazdasági fejlődés és regionális integráció

34. úgy véli, a kereskedelemmel és a regionális integrációval kapcsolatos partnerséget illetően, hogy megfelelő körülmények között a növekvő kereskedelem lényeges hajtóereje a gazdasági növekedésnek, feltéve, hogy a kereskedelmi politikák összhangban vannak a fejlesztési célkitűzésekkel; ezért üdvözlé e partnerség céljait, azaz az afrikai regionális integráció támogatását és a kontinens kereskedelmi kapacitásainak erősítését;

35. reméli, hogy gyorsan lezárul a Világkereskedelmi Szervezet (WTO) dohai fejlesztési fordulója, de kitarat emellett, hogy ennek alapvetően „fejlesztési fordulónak” kell lennie, amely az afrikai nemzetek világ-gazdaságba való beilleszkedését segíti, hatékonyan csökkenti a kereskedelmet torzító mezőgazdasági támogatásokat, és eltörli a mezőgazdasági exporttámogatásokat;

36. úgy véli, hogy az EU-nak segítenie kellene az afrikai államokat annak biztosításában, hogy mezőgazdaságuk önálló legyen, és elő kellene mozdítania az alapvető szolgáltatásokat és a veszélyeztetett helyi iparágakat;

37. hangsúlyozza, hogy az afrikai államokkal aláírt végső KPM-ek elsősorban és leginkább a fejlődés eszközei kell, hogy legyenek, amelyek figyelembe veszik a kedvezményezettek eltérő kapacitását és fejlettségi szintjét;

38. kiemeli, hogy az KPM-eknek előmozdítaniuk, nem pedig aláásniuk kell az afrikai regionális integrációt; támogatja az AU arra irányuló erőfeszítéseit, hogy megerősítse a regionális gazdasági közösségeket a földrész regionális integrációjának alapvető építőköveként;

39. hangsúlyozza, hogy az Európai Bizottság és a tagállamok tiszteletben tartják kötelezettségvállalásukat, miszerint 2010-ig évente legalább 2 000 millió eurót utalnak át a „segély a kereskedelemért” keretében, amelynek legnagyobb részese Afrika kell, hogy legyen; szorgalmazza a „segély a kereskedelemért” forrásai részesedésének kellő időben történő meghatározását és biztosítását; hangsúlyozza, hogy ezeknek a forrásoknak pótlólagos forrásokat kell képezniük, és nem lehetnek az EFA-források pusztá átcímkezései;

40. felhívja a partnerséget, hogy kezelje a „segély a kereskedelemért” fellépéshez kapcsolódó célkitűzéseket szélesebb körűen, ideértve az infrastruktúrák fejlesztését, a vállalkozásfejlesztés és a jobb szabályozás előmozdítását, amely egyszerűbb és felhasználóbarát származási szabályokat foglal magában;

41. felhívja a partnerséget arra is, hogy foglalkozzon olyan gazdasági aspektusokkal, amelyek nem szükségszerűen kapcsolódnak a kereskedelemhez, de jelentős hatással bírnak Afrika gazdaságára, például olyan lépések megtételének fontossága, amelyek a tiltott tőkekemenekülés felszámolására, illetve az adóparadicsomok nemzetközi szabályozásának előmozdítására irányulnak;

42. szorgalmazza, hogy a közös stratégia ismerje el és támogassa a migránsok és diaszpórák által a származási országaik fejlődésében betöltött szerepét, megkönnyítve az ezen országban eszközölt befektetéseiket, és csökkentve az átutalások költségét;

2009. március 24., kedd

Kulcsfontosságú fejlesztési kérdések

43. hangsúlyozza az MFC-kkel kapcsolatos partnerséget illetően, hogy még több és jobb segélyezéssel is nehéz lesz ezeket a célkitűzéseket elérni, ezért sürgeti az EU-tagállamokat, hogy tartsák fenn kötelezettségvállalásukat, amelyet nemrég a fejlesztések finanszírozásáról szóló dohai konferencián és a támogatás-hatékonyságról szóló magas szintű accrai fórumon megismételtek, különösen segítségnyújtásuk mértéke, a politikai koherencia, a tulajdonjog, az átláthatóság és az adományozók közötti munkamegosztás tekintetében;

44. megjegyzi, hogy az alapvető egészségügyi szolgáltatások, valamint az alap- és középfokú oktatás biztosítása kulcsfontosságú az MFC-k elérése szempontjából; ebből következően ösztönzi az afrikai országokat, hogy kezeljék ezeket a területeket a szegénység visszaszorítására irányuló stratégiájuk egyik fő prioritásaként; felhívja a partnerséget e fejlődés előmozdítására, figyelemmel az Európai Bizottság kötelezettségvállalására, miszerint a Közösség segélyezési költségvetésének legalább 20 %-át ezekre a szektorokra fordítja; felhívja a Bizottságot, hogy terjessze ki ezt a kötelezettségvállalást az EFA-ra; emlékeztet arra, hogy minden ez irányú erőfeszítésnek ki kell terjednie a fogyatékkal élőkre; ezzel összefüggésben üdvözlözi a közös szakértői csoport első ülésének eredményeit, és felhívja az érdekelt feleket annak biztosítására, hogy az előttünk álló évben előrehaladást érjenek el;

45. felhívja az Európai Bizottságot, hogy sürgősen hozzon intézkedést kötelezettségvállalási teljesítése érdekében az egészségügy területén az Európai Számvevőszék 2009. januári, „Az egészségügyi ellátást finanszírozó közösségi fejlesztési támogatások a szubszaharai Afrika országaiban” című jelentésének következtetéseit és ajánlásait illetően; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy növeljék az Európai Bizottság részéről a szubszaharai Afrika egészségügyi szektorának nyújtott támogatást az EFA tizedik félidős felülvizsgálata alatt, támogatva ezzel az egészségügyi millenniumi fejlesztési célok iránti elkötelezettségét;

46. arra biztatja az EU és az AU tagállamait, hogy tulajdonítsanak nagyobb jelentőséget az afrikai élelmiszer-biztonságnak és élelmiszer-szuverenitásnak, és támogassák az afrikai mezőgazdaság termelékenységének és versenyképességének növelését célzó intézkedéseket, különösen a helyi piacokra történő élelmiszer-termelést és a városok körüli „zöld övezetek” előmozdítását;

47. felhívja a tagállamokat, hogy a közös stratégián belül és azon túl vitáikban foglalkozzanak a természeti erőforrások kiaknázásából származó vagyon méltányos elosztásának kérdésével; kitart amellett, hogy a természeti erőforrásokból származó nemzeti jövedelmeket kiemelt célként méltányosabban a lakosság alapvető szükségleteinek kielégítésére kell fordítani, különösen az egészségügy, az oktatás, a természeti erőforrások megőrzése és a környezet területén, segítve ezzel a millenniumi fejlesztési célok elérését;

48. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy Afrika közelmúltbeli rekordmértékű növekedését a globális gazdasági lassulás megfordíthatja, és hangsúlyozza, hogy a kontinens évtizedekkel visszaeshet a zuhanó termékek, alacsonyabb mértékű befektetési áramlások, a pénzügyi instabilitás és a hazautalások csökkenő mennyisége miatt;

A stratégiához kapcsolódó más aspektusok

49. emlékeztet az éghajlatváltozás vonatkozásában, hogy elsősorban a fejlett országok felelősek az éghajlatváltozásért, míg annak negatív hatásai leginkább a fejlődő országokat sújtják; hangsúlyozza ezért, hogy új támogatásokra van szükség, elkerülendő azt, hogy az afrikai országoknak aránytalanul magas árat kelljen fizetniük a hatásokhoz való alkalmazkodásért és azok mérsékléséért; támogatja továbbá az éghajlatváltozásra vonatkozó közös EU–Afrika-nyilatkozatot, amelyet 2008 decemberében, az ENSZ éghajlatváltozási keretegyezményében részes felek poznani konferenciáján terjesztettek elő;

50. a migrációval és a foglalkoztatással kapcsolatos partnerség keretében tisztességes és megvalósítható megoldást szorgalmaz az agyelszívás problémájának megoldására, amely különösen az egészségügyi ágazatban a képzett munkaerők nagy számától foszt meg számos afrikai nemzetet;

51. szorgalmazza, hogy az új uniós „kék kártya” rendszere gátolja meg a szakképzett munkavállalók elszívását a fejlődő országokból azokban az ágazatokban, amelyekben ezek az országok munkaerőhiánnyal küzdenek, különösen az egészségügy és az oktatás területén;

52. felhívja az Európai Bizottságot, hogy használja fel az EU–Afrika-partnerséget arra, hogy segítsen az afrikai országoknak a szellemi tulajdon kereskedelemmel összefüggő kérdéseiről szóló egyezményről (TRIPS) és a közegészségügyről szóló dohai nyilatkozatban meghatározott rugalmasságok alkalmazásában annak érdekében, hogy könnyebben hozzá lehessen férni Afrikában a megfizethető alapvető gyógyszerekhez;

2009. március 24., kedd

53. mindkét felet arra ösztönzi a tudományos és technológiai partnerséget illetően, hogy a technológiai fejlesztés és technológiaátadás felgyorsításával – különös tekintettel a távközlésre és az internetre – törekedjenek a digitális megosztottság áthidalására;

54. elvárja, hogy a közös stratégia tegyen konkrét lépéseket az afrikai nők, gyermekek és fogyatékkal élők lehetőségeinek javítása érdekében, mivel ezek a csoportok a fejlődő országokban különösen súlyos nehézségekkel néznek szemben;

55. hangsúlyozza, hogy ahhoz, hogy a közös stratégia túllépjen Afrikán és hogy az EU és Afrika között nagyobb együttműködéshez vezessen a nemzetközi szervezeteken belül, a kereskedelemmel, emberi jogokkal vagy éghajlatváltozással foglalkozó többoldalú tárgyalások keretében, az EU-nak és Afrikának a nemzetközi intézmények, mint például a Világbank, a Nemzetközi Valutaalap és a Világkereskedelmi Szervezet demokratikusabbá és reprezentatívabbá tételén kell dolgoznia, biztosítva azt, hogy Afrika végre méretének és státuszának megfelelő befolyással rendelkezzen;

56. ismételten felhívja az uniós intézményeket, hogy hozzanak létre egyedi pénzügyi eszközt a közös stratégia végrehajtásához, amely az összes meglévő finanszírozási forrást világos, kiszámítható és programozható módon központosítja; megkérdőjelezi, hogy a közös stratégia milyen mértékben lesz képes fennkölt törekvéseinek elérésére és valódi értéktöbblet felkínálására további új finanszírozás vagy akár a meglévő források átprogramozása nélkül;

57. felhívja az uniós és az afrikai kormányokat, hogy hatékonyabban és módszeresebben közvetítsék a közös stratégia intézkedéseit és eredményeit az emberek felé, és törekedjenek a médiavisszhang növelésére;

Távlatok

58. a 2007. december 8–9-i lisszaboni EU–Afrika-csúcstalálkozó tapasztalatait követően várakozással tekint az Európai Parlamentnek és a Pánafrikai Parlamentnek, valamint a civil társadalmi szervezeteknek és a helyi hatóságoknak a 2010-ben tartandó harmadik Afrika–EU-csúcstalálkozó előkészítésében való jelentőségteljes közreműködésére és a csúcstalálkozón való aktív részvételére;

59. felhívja az EU és az AU Bizottságát és elnökségeit, hogy egyezzenek meg a fent körvonalazott javaslatokban, amelyek célja a parlamentáris részvétel növelése a közös stratégia végrehajtásában és nyomon követésében;

60. biztosítani kívánja, hogy az Európai Parlament minden szerve között létrejöjjön a közös stratégia végrehajtásának és nyomon követésének támogatásához szükséges koordináció és szinergia; megismétli ennek kapcsán azon szándékát, hogy a Pánafrikai Parlamenttel fenntartott kapcsolatokért felelős ad hoc küldöttsége teljes jogú parlamentközi küldöttséggé alakuljon;

*

* *

61. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az EU Gazdasági és Szociális Bizottságának, az Afrikai Unió Gazdasági, Szociális és Kulturális Tanácsának, az Afrikai Unió Bizottságának, az Afrikai Unió Végrehajtó Tanácsának, a Pánafrikai Parlamentnek, az AKCS Miniszterek Tanácsának és az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlésnek.